

Iranian Journal of Insurance Research

(IJIR)

ORIGINAL RESEARCH PAPER

Factors influencing life insurance demand in Iran

E. Abbasi^{1,*}, S. Derakhshideh²

- ¹ Department of Economics, Islamic Azad University, Tehran Branch, Tehran, Iran
- ² Department of Economics, Islamic Azad University, Science and Research Unit, Kermanshah, Iran

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Article History

Received: 03 May 2012 Revised: 02 August 2012 Accepted: 26 November 2012

Keywords

Life Insurance; VAR; Saving Rate; Per Capita Income.

Insurance is one of the most important elements which has an important role in decreasing the risk and ensuring financial and mental security and finally, creating required infrastructures for countries economic development. This study mainly tries to investigate factors affecting demand for life insurance during 1980-1990 in Iran. Factors taken into account are assumed to be a function of such variables as real per capita income, inflation rate (consumer price index), saving rate and literacy rate on the one hand, and demand for life insurance on the other. The Model used in estimation is econometric (VAR). Our results show that variables such as per capita income and saving rate have a positive and significant relationship with the demand for life insurance. However, the consumer price index is negatively and significantly related to the demand for life insurance and also there is no significant relationship between literacy rate and the life insurance demand.

*Corresponding Author:

Email: abbassiebrahim@yahoo.com DOI: 10.22056/ijir.2012.02.01

نشريه علمي يژوهشنامه بيمه

مقاله علمي

عوامل مؤثر بر تقاضای بیمهٔ عمر در ایران

ابراهیم عباسی*۱۰ سمانه درخشیده۲

چکیده:

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۱ تاریخ داوری: ۱۲ مرداد ۱۳۹۱ تاریخ پذیرش: ۰۶ آذر ۱۳۹۱

كلمات كليدي

بیمه عمر VAR مدل نرخ پسانداز درآمد سرانه

بیمه از ابزارهای مهم و اساسی در دنیای متمدن امروزی است که نقش بسزایی در کاهش ریسک و تأمین امنیت مالی و ذهنی و درنهایت ایجاد بسترهای لازم برای توسعهٔ اقتصادی کشور دارد. هدف اصلی این تحقیق بررسی عوامل مؤثر بر تقاضای بیمهٔ عمر در ایران، طی سالهای (۱۳۸۸ – ۱۳۵۸) است. عوامل مؤثر بر تقاضای بیمهٔ عمر در ایران تابعی از درآمد سرانهٔ واقعی، نرخ پس انداز، نرخ تورم و نرخ باسوادی درنظر گرفتهشدهاست. برای برآورد مدل از روش اقتصادسنجی مدل خودبازگشت برداری استفاده شده است و براساس نتایج بهدستآمده، متغیرهای درآمد سرانه و نرخ پس انداز با تقاضای بیمهٔ عمر رابطه معنی دار و منفی دارد. اما بین متغیر نرخ باسوادی و تقاضای بیمهٔ عمر رابطه معنی داری وجود ندارد.

*نویسنده مسئول:

ایمیل: abbassiebrahim@yahoo.com DOI: 10.22056/ijir.2012.02.01

[ٔ] گروه اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز، تهران، ایران

مروره اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، کرمانشاه، ایران

ابراهیم عباسی و سمانه درخشیده

مقدمه

باوجود ارتباط نزدیک گسترش بیمههای عمر با میزان رفاه و قدرت اقتصادی کشورها، انواع بیمههای زندگی، بهعنوان ابزار تأمین مالی در کشورمان ناشناخته باقی مانده و رشد چندانی نداشتهاند و پیشرفتهای اخیر در صنعت بیمه و رشد آن در کشور ما در مقایسه با کشورهای درحال توسعه، از پویایی و پیشرفت ناچیزی برخوردار بوده است. باتوجه به نقش بیمههای عمر در کمک به پسانداز و سرمایه گذاری افراد جامعه و نقش مؤثر آن در رشد اقتصادی، می توان به اهمیت این رشته از بیمه در اقتصاد کشورها پی برد.

در سالهای اخیر بیمههای عمر روند رو به رشدی را در سهم بیمههای کشور داشته و از حدود ۴/۶٪ در سال ۱۳۸۴ به ۱۸٪ در سال ۱۳۸۹ رسیده است که با وجود اختلاف فاحش با کشورهای توسعه و رشد این صنعت (نسبت حقبیمهٔ تولیدی به تولید ناخالص داخلی) از ۱/۲۷٪ در سال نفوذ بیمه بهعنوان یکی از مهم ترین شاخصهای توسعه و رشد این صنعت (نسبت حقبیمهٔ تولیدی به تولید ناخالص داخلی) از ۱/۲۷٪ در سال ۱۳۸۴ به ۱/۱٪ در سال ۱۳۸۹ افزایش یافته است. با این حال هنوز نیاز به رشد این رشته از بیمه در کشور به نحو قابل توجهی احساس می شود. باتوجه به تحولات اخیر صنعت بیمه در کشور، برای رفع تنگناهای موجود و افزایش ظرفیت بیمه گری، به نظرمی رسد که شرایط مناسبی برای توسعهٔ صنعت بیمه بهویژه بیمهٔ عمر و سرمایه گذاری فراهم شده است. تحقیق حاضر با استفاده ازمدل خود بازگشت برداری ۱٬ به بررسی عوامل مؤثر بر تقاضای بیمهٔ عمر در ایران طی سالهای ۱۳۸۸–۱۳۵۸ می پردازد. عوامل مؤثر بر تقاضای بیمهٔ عمر در ایران طی سالهای ۱۳۸۸–۱۳۵۸ می پردازد. عوامل مؤثر بر تقاضای بیمهٔ عمر در ایران توسعی در آمد سرانهٔ واقعی، نرخ پسانداز، نرخ تورم و نرخ باسوادی در نظر گرفته شده است. در این مقاله ابتدا به طور مختصر ادبیات تحقیق مورد بررسی قرار می گیرد و سپس به برآورد مدل و نتیجه گیری پرداخته می شود.

مروری بر پیشینه پژوهش

پیشینه پژوهش

طی چند دهه گذشته هم زمان با پیشرفت و توسعهٔ بیمهٔ عمر، تحقیقات زیادی صورت گرفته تا ماهیت تقاضا و عرضهٔ بیمهٔ عمر و عوامل مؤثر بر تقاضا و دیگر مسائل و تکنیکهای مربوطبه این شاخه از بیمه بهطور دقیق شناسایی شود.

اولین تحقیق نظری آکادمیک در مورد رفتار یک انسان اقتصادی ریسک گریز که میخواهد آثار ناشی از ریسک مرگ را مدیریت نماید، مقاله معروف یاری است به طوری که کارهای نظری پس از او عمدتاً متأثر از روش و ادبیات وی هستند.

در تحقیق پژویان و پورپرتوی (۱۳۸۲)، با استفاده از دادههای آماری سالهای ۱۳۸۰–۱۳۴۵ الگوی تقاضای بیمه تخمین زده شده و میزان آن تا پایان سال ۱۳۸۳ برآورد شده است. هدف این تحقیق بررسی تأثیر درآمد، تورم انتظاری، بار تکفل و میزان تحصیلات بر تقاضای انواع بیمهٔ عمر در ایران بوده است. دادههای مربوط به متغیر بار تکفل، از تقسیم جمعیت غیرشاغل به جمعیت شاغل در سال مورد بررسی

به مجموع جمعیت کل به دست آمده است. تورم انتظاری از رابطه $P^{e}= \cdot / \vee P_{t-\prime} + \cdot / \triangledown P_{t-\prime}$ به مجموع جمعیت کل به دست آمده است.

: تورم در دور قبل P_{t-1}

. تورم در دو دور قبل: P_{t-1}

الگوی نهایی تقاضای بیمههای عمر به این شرح است:

$$LREV = \forall \land \land \xi \land + \cdot \land \xi \land LNT + \cdot \land \forall \forall LNF + \land \land \land LDEP + \land \land \forall LPOP \\ + \forall \land \land LLTE - \cdot \land \land \lor DU \circ \forall \\ t - start \quad (\circ \land \land \circ) \quad (\forall \land \land) \quad (\land \land \land \circ) \quad (\xi) \quad (\neg \land \land \xi)$$

¹. Vector Auto Regessive (Var)

². Yaari, 1965

 $R^{\dagger} = 1/47$ DW = 1/4 F = 77/1

- REV: حقبيمه دريافتي سرانه واقعى بيمههاي عمر؛
- NI: درآمد سرانهٔ واقعی (به قیمتهای ثابت سال ۱۳۶۹)؛
  - POP: جمعیت کشور؛
    - INF: تورم انتظارى؛
  - LITE: در صد با سوادی؛
    - DEP: بار تكفل؛
- DU۵۷: متغیر مجازی تأثیر انقلاب ۱۳۵۷ بر وضعیت بیمه؛
- علامت L مقابل متغيرها بيانگر لگاريتم طبيعي است. مدل نشان دادهشده، مدل نهايي الگوي تقاضاست.

در این مدل با وجود متناسببودن علامت ضرایب با انتظارات تئوری، احتمال مرگ سرپرست خانواده تأثیرگذار نبود. این امر میتواند دلیلی بر اعتقادات فرهنگی و مذهبی افراد در جامعه ایران باشد.

در این تحقیق تابع تقاضا با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی تخمین زده شده است. نتیجه به دست آمده بیانگر وجود یک رابطهٔ تعادلی پایدار بلندمدت بین متغیرهای مدل تقاضای بیمهٔ عمر است. ضریب در آمد LNI کشش در آمدی تقاضای بیمههای عمر را نشان می دهد که ۱/۴۱ تخمین زده شده است. ضریب تورم انتظاری حاکی از این است که تقاضای بیمه های عمر نسبت به تورم کم کشش است. ضریب LDEP برای بار تکفل ۱/۸۵ برآورد شده است که باتوجه به مطالعات انجام شده در سایر کشورها نشان از کشش کم تقاضا نسبت به این متغیر دارد. ضریب ITE تأثیر درصد باسوادی را بر تقاضای بیمه های عمر نشان می دهد و این ضریب از تمام ضرایب بالاتر است. دلیل این امر می تواند افزایش ریسک گریزی افراد با افزایش سطح تحصیلات باشد.

کاردگر(۱۳۷۶) برای بررسی عوامل مؤثر بر تقاضای بیمههای زندگی از اطلاعات آماری و مجموعهٔ سری زمانی آمار حسابهای ملی، پولی و مالی دفتر اقتصاد کلان سازمان برنامه و بودجه و سالنامههای آماری سالهای ۱۳۷۴–۱۳۷۳ استفاده کرده است. متغیرهای مورد نظر برای تابع تقاضای بیمههای عمر شامل: درآمد نانآور، احتمال مرگ نانآور خانه، بار تکفل نانآور خانه و تحصیل و تورم انتظاری است. حقبیمهٔ دریافتی سرانهٔ بیمههای عمر بهعنوان شاخصی برای تقاضای این بیمهها و درآمد ملی سرانه برای درآمد نانآور خانه درنظر گرفته شده است. احتمال مرگ نانآور خانه از تقسیم فوت شدهها به مجموع جمعیت کل و جمعیت کل و جمعیت فوت شدهها بهدست آمده است. اطلاعات مربوط به بار تکفل از تقسیم جمعیت زیر ۲۰ سال به جمعیت ۱۳۶۰ سال حاصل شده اند. برای تورم انتظاری از رگرسیون الگوی لگاریتمی شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری کشور ۲۰ استفاده شده است.

تابع تقاضای بیمهٔ عمر به این شرح است:

 $LPIN \cdot R = -9 / 79 + \cdot / 770 L INRN + 7 / 71 LRB - 7 / 79 LPH + \cdot / 077 DUM$ $t\text{-test} \quad (-\text{V}/\text{EV}) \quad (\text{T}/\text{TO}) \quad (\text{T}/\text{O}) \quad (-\text{T}/\text{EA}) \quad (\text{E}/\text{TT})$ $R_{\text{T}} = \cdot / \text{AT} \qquad D.W = 1/\text{AA} \qquad F = \text{TV}/\text{TT}$

- PIN\R : حقبیمهٔ دریافتی سرانهٔ واقعی بیمههای عمر که از تقسیم حقبیمهٔ دریافتی سرانهٔ بیمههای عمر به شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری کشور «CPI» به دست می آید؛
  - INRN: خالص درآمد سرانه به قیمتهای ثابت سال ۱۳۶۹؛
    - RB: نرخ باسوادى؛
    - PH: تورم انتظارى؛
  - DUM: متغیر مجازی است که اثر تصویبنامهٔ بیمههای عمر و حوادث کارمندان دولت در سال ۱۳۷۶ را نشان میدهد.

برای بررسی اطلاعات بهدستآمده، مشابهٔ تحقیقات گذشته، از آمار تی-استیودنت ٔ برای آزمون معنی داری تک تک ضرایب و از آمار F برای آزمون معنی دار میباشند. باتوجه به ضریب LINRN، کشش آزمون معنی دار میباشند. باتوجه به ضریب سطح احتمال ۵٪ معنی دار میباشند.

^{3.} Ordinary Least Squares (OLS)

⁴. t-student

درآمدی تقاضا برای بیمههای عمر ۱/۶۳۵ است. بنابراین کشش درآمدی تقاضا برای بیمههای عمر از ۱ کوچکتر است و میتوان نتیجه گرفت که حساسیت تقاضا برای بیمههای عمر نسبت به درآمد خانوار میتواند با استفاده از افزایش تبلیغات و متنوع کردن روشهای فروش بالا رود. ضریب LRB نشان می دهد که کشش درصد باسوادی تقاضا برای بیمههای عمر بزرگتر از واحد است. دلیل این امر افزایش ریسک گریزی و در نتیجه افزایش درصد باسوادی است؛ زیرا افراد ریسک گریز، تقاضای بیشتری برای بیمههای عمر خواهند داشت. ضریب LPH حاکی از منفی بودن کشش تورم انتظاری تقاضا برای بیمههای عمر است.

بنابراین افزایش تورم انتظاری منجر به کاهش تقاضا برای بیمههای عمر میشود. در این تحقیق اثرگذاری متغیرهای بار تکفل و احتمال مرگ سرپرست خانواده در سطح احتمال ۵٪ رد میشود و حذف این دو متغیر تأثیر زیادی بر سایر متغیرها نداشته است. دلیل این امر به مسائل اعتقادی و فرهنگی جامعه مربوط است.

مبانی نظری تقاضای بیمه

ازآنجاکه به طورمعمول، بیمه در مسیر بازگرداندن آرامش ازدست فتهٔ ناشی از نااطمینانی حرکت می کند؛ برای بحث در خصوص نحوهٔ کارکرد بیمه از دیدگاه نظری، به چهارچوبی نیاز داریم که در آن اصل عدم اطمینان پذیرفته شده باشد. مدل تقاضای فردی برای بیمه، براساس حداکثرسازی مطلوبیت مورد انتظار بنا شده است. در مورد حالت مطمئن مشکلی وجود ندارد؛ زیرا سطح مطلوبیت مورد انتظار صرفاً برابر با مطلوبیت میزان ثروت مفروض است. یعنی اگر *W ثروت قطعی فرد باشد، داریم: (W) = [U(W)] = [U(W)]. بنابراین بین نتایج نامطمئن و مطمئن می توان یکی را انتخاب کرد. در شرایط نامطمئنی دو حالت می تواند اتفاق بیافتد. به لحاظ حاکمیت شرایط ناطمینان، مفهوم مطلوبیت به شکلی که در شرایط اطمینان کامل وجود داشت، نارسا خواهد بود. زیرا امکان لحاظ تمام شرایط ممکن در آن وجود ندارد. لذا در تجزیه و تحلیل رفتار مصرف کننده در شرایط عدم اطمینان «تابع مطلوبیت انتظاری» تعریف می گردد، با ثروت اولیه ((W)) که با احتمال ((P))، مطاوبیت مورد انتظار فرد از رابطه ((P)) به دست می آید.

$$U = PU(W - L) + (1 - P)W \tag{1}$$

دراین حالت فرد دو انتخاب دارد:

- قرارداد بیمهای با حقبیمهٔ d را خریداری کند و در صورت وقوع زیان، غرامت دریافت کند؛
- اقدام به خرید قرارداد بیمه نکند و در صورت وقوع خسارت، شخصاً تمام زیان را متقبل گردد.

جهت سادگی بحث فرض می شود قرارداد بیمه به طور کامل تمام زیان را پوشش می دهد و تنها این قرارداد وجود دارد، یا به تعبیری تقاضای بیمه یک تقاضای «همه یا هیچ» است. چنانچه فرد حالت اول - یعنی خرید قرارداد- را انتخاب کند، تابع مطلوبیت مورد انتظار وی به این صورت تعریف می شود:

$$U_{1} = pu(w-d) + (1-p)u(w-d) = u(w-d)$$
 (7)

در اینجا U_1 مطلوبیت فرد بیمه شده و d حقبیمهٔ پرداختی است. حداکثر بیمه ایی که فرد، حاضر به پرداخت آن است d^* از رابطه d^* به دستمی آید.

$$(u(w - d^*) = pu(w - L) + (1 - P)U(w) \tag{7}$$

براساس این معادله، مطلوبیت حاصل از بیمه کامل یا به عبارتی مطلوبیت از بین بردن عدم اطمینان در ثروت، برابر است با میانگین وزنی مطلوبیت حاصل از کل ثروت و مطلوبیت ناشی از ثروت خالص پس از یک زیان مالی. لذا می توان چنین استنباط کرد که مطلوبیت مورد انتظار فرد بیمه شده، کمتر از مطلوبیت فرد بیمه شده ای است که حادثه ایی برایش رخ نداده است و در عین حال بیشتر از مطلوبیت فردی بیمه نشده ای است که حادثه ایی برای وی رخ داده است. لذا داریم: $u(w) < u(w-d^*) < u(w-L)$

دراینرابطه L حداکثر حقبیمهای است که یک حداکثر کنندهٔ مطلوبیت مورد انتظار برای یک پوشش کامل بیمه، حاضر به پرداخت آن است که مقدار آن با افزایش احتمال خطر و جرم خسارت وارده افزایش می یابد یا به عبارتی تقاضا برای بیمه با افزایش احتمال خطر و بزرگی زیان مالی افزایش می یابد (مک کنا، ۱۳۷۲).

مبانی نظری تقاضا برای بیمهٔ عمر

تقاضای نان آور خانه برای بیمهٔ عمر، به تعداد افراد خانواده بستگی دارد. لوئیس ^{0} این رابطه را با توسعهٔ ساختار نظری بیمهٔ عمر یاری و با در نظر گرفتن ترجیحات دیگر اعضای خانواده مورد بررسی قرار داده است. در این حالت بیمهٔ عمر توسط افراد تحت تکفل شخص که در طول عمر نان آور خانواده، بر پایهٔ مدل نان آور خانواده، بر پایهٔ مدل نان آور خانواده، بر پایهٔ مدل چرخش زندگی استوار است که در آن در آمد نامطمئن است (Lewis, 1989).

اکثر مطالعات نظری جدید در زمینهٔ تقاضای بیمه عمر، مطالعات یاری را بهعنوان نقطهٔ شروع کار خود قراردادهاند. یاری در مفهوم مدل چرخش زندگی با طول عمر نامطمئن، نشان می دهد که یک شخص، مطلوبیت انتظاری خود را با خرید بیمهٔ عمر و دریافت مستمری سالانه افزایش می دهد. روش لوئیس به این دلیل متمایز است که وی تقاضای بیمهٔ عمر را ازمنظر وارثین مورد بحث قرار می دهد. به عبارتی بیمهٔ عمر به منظور افزایش به منظور حداکثر کردن مطلوبیت انتظاری وارثین تقاضا می شود. در ساختار مدل یاری یک مصرف کننده، بیمهٔ عمر را به منظور افزایش مطلوبیت انتظاری طول عمر خود خریداری می کند.

$$E[U(T)] = \int_{-T}^{T} \alpha(t) g[c(t)] dt - \beta(t) \psi[s(t)]$$
 (*)

 Γ فرض می شود Γ طول عمر مصرف کننده، یک متغیر تصادفی است. $\Psi(s(t))$ عبارت است از مطلوبیت آنی حاصل از ار ثیههای شخص، اراث g مطلوبیت آنی از مصرف و α(t) نیز عوامل تخفیف (تعدیل) هستند. زمانی که مصرفکنندگان ازدواج میکنند یا صاحب فرزند میشوند، (β(t) بهطور قابل ملاحظهای افزایش مییابد. لذا این اتفاقات تغییر در مالکیت (خرید) بیمهٔ عمر را بیشتر توضیح میدهد. طبق معادله، تغییر در مالکیت بیمهٔ عمر، بیشتر به جابهجایی برونزای تابع مطلوبیت مصرف کننده بستگی دارد. لوئیس با بسط مدل یاری، جابهجایی در تابع مصرفکننده را با درنظرگرفتن ترجیحات فرزندان و همسران حداقل بهصورت بخشی، درونزا بهدستآورد. لذا تحلیل، بیشتر بخشی است؛ به عبارتی ما به دنبال این نیستیم که چرا افزایش در تعداد افراد تحت تکفل بر تابع مطلوبیت اثر می کند. همچنین لوئیس فرض می کند که تابع مطلوبیت هریک از اعضای خانواده جداپذیر است. این فرض به ما اجازه میدهد تا بحث را از منظر (دیدگاه) مصرف کننده یعنی کسی که بیمه می شود به همسر و فرزندان که وارثین شخص می باشند، انتقال دهیم. بنابراین لوئیس بحث خود را بیشتر به صورت تحلیل تقاضای فرزندان برای بیمهٔ عمر مطرح می کند. یک سرپرست، درآمد را بهصورت برونزا برای فرزندان خود فراهم می کند و این درآمد طوری تخصیص داده می شود که مطلوبیت انتظاری فرزندان وی حداکثر شود. فرزندان نیز مطلوبیت خود را با درنظرگرفتن محدودیت درآمد برونزای انتقالی از پدر حداکثر می کنند. حداکثر کر دن مطلوبیت از طرف فرزندان ممکن است شامل خرید بیمهٔ عمر برای سرپرست خانواده باشد. چون فرزندان با درآمد نامطمئنی که از طول عمر نامطمئن سرپرست بهدستمی آید، مواجه هستند؛ این نوع عملکرد راجع به بیمهٔ عمر ممکن است خاص بهنظرآید. به عبارتی امکان دارد فرزندان به ندرت تمایل داشته باشند این نوع بیمهها را برای خود درنظربگیرند. اما این کار به این علت مناسب است که پرداختی بیمهٔ عمر را میتوان بهعنوان پرداختیهایی که والدین به نمایندگی از فرزندان خود میپردازند درنظرگرفت و از این نظر می تواند مانند دیگر هزینه هایی که والدین برای لباس و دیگر مایحتاج فرزندان خود می پردازند تلقی شود و چون مطلوبیت فرزند به این نوع هزینهها بستگی دارد، لذا می توان تقاضای بیمهٔ عمر را از منظر تابع مطلوبیت فرزندان تحلیل کرد. فرزندان از آن جهت بیمهٔ عمر را خریداری می کنند که به علت نااطمینانی از طول عمر پدر از درآمد نامطمئنی برخوردار هستند. آنها تا سن a در خانواده باقی می مانند. تا آن زمان یر داختهای انتقالی معین در هر سال دریافت می کنند ولی در صورتی که یدر فوت نماید، آنها پر داختهای انتقالی دیگری به جز سهم معینی از ارث دریافت نمی کنند. فرزندان قبل از سن a، مجاز به استقراض در قبال درآمد احتمالی حاصل در آینده نیستند. هر چند آنها مجاز به پسانداز هستند، الگوی پرداختهای انتقالی از پدر چنان درنظر گرفتهشدهاست که در واقع فرزندان در مدتی که در خانواده هستند، پساندازی ندارند. در سن d هر فرزند، مطلوبیت مورد انتظار را باتوجه به هزینههایش در ارتباط با حقبیمههای عمر، di، به حداکثر میرساند (,Lewis, .1989

اگر پدر زنده بماند، فرزندان به میزان ti-di مصرف می کنند که در آن ti درآمد حاصل از پرداختهای انتقالی است. اگر پدر فوت کند، فرزندان معادل ti+bi-di دریافت می کنند که در آن ti قیمت بیمه نامهٔ زندگی و bi سهم دریافتی از ارث است. مسئله را به این صورت می توان نوشت:

_

⁵. Lewis

$$maxEU_i = (1-pi) [ui(ti-di) + EUi + 1] + pi[ui(fi+bi-di)]_{(\Delta)}$$

- EUk: مطلوبیت انتظاری ازسنین k سالی تا a؛
  - pk: احتمال فوت پدر در سن k فرزند؛

$$uk(\cdot)<\cdot,'uk>\cdot]k$$
 مطلوبیت آتی در سن $uk>\cdot]k$ مطلوبیت آتی در سن

. مطلوبیت از سن K تا a با فرض یک الگوی مصرف بهینه. $uk\left(oldsymbol{\cdot}
ight)$

 $f_i = rac{d_i}{Lp_i}$ رابطهٔ بین قیمت بیمهنامه و حقبیمه و حقبیمه است (حقبیمه درصدی از قیمت بیمهنامه است). L عامل سربار (هزینه سربار) است. با است و فوق شرایط بهینه زیر به وجود می آید:

$$U(ti-di) = \frac{(-LPi)}{L(-Pi)}, U(*fi+bi-*di)$$
 (8)

در معادلهٔ بالا عوامل ستارهدار ارزش بهینه را نشان میدهند. برای اینکه تجزیهوتحلیل ساده باشد، از روابط زیر استفاده میکنیم که چنانچه پدر دارای نرخ مرگومیر پایین باشد، تقریباً درست است.

$$uj (ti-di^*)=uj (Ti-D^*)$$
 (Y)

– TK و DK نشان دهنده ارزش فعلی پرداختهای انتقالی و حقبیمهٔ عمر از سن a تا a در صورت زنده بودن پدر است. با جایگزینی و با فرض یک تابع مطلوبیت با کشش ثابت داریم:

$$*fi+bi-*dj=\left[\frac{(\cdot-Lpi)}{L(\cdot-pi)}\right]^{\vee\alpha}(Ti-*Di) \tag{(A)}$$

که در آن a(منفی) کشش مطلوبیت نهایی نسبت به مصرف یا اروپرات ٔ ریسک گریزی نسبی است. سرانجام با جایگزینی و محدودکردن فرزندان به داراییهای بیمهٔ عمر غیرمنفی ^۷ داریم:

$$(-Lpi)f_i^* = max \left[\left(\frac{(-Lpi)}{l(-pi)} \right)^{1/\alpha} c_i^* - b_i \right]$$
(9)

که در آن $\mathrm{Ck}=\mathrm{Ti}$ -Di* ارزش فعلی (حال) جریان مصرف از سن k تا a در صورت زندهبودن پدر است. این معادله تفسیر نسبتاً

 $f_i = (1/t)^{\frac{1}{\alpha}} c_i^*$ بنابراین اگر احتمال فوت pi کوچک باشد داریم: $bi = \cdot$ رهبرسد (یعنی $bi = \cdot$ راین الله دارد. فرض کنید که به فرزند ارث نمی مساند، ارزش بیمه نامهٔ عمر در مورد فوق به سادگی، نسبتی از ارزش فعلی مصرف فرزند است. در این حالت با فرض اینکه پدر تا سن a زنده می ماند، ارزش بیمه نامهٔ عمر در مورد فوق به سادگی، نسبتی از ارزش فعلی مصرف فرزند است. این نسبت به طور معکوس با عامل سربار (a) و به طور مستقیم با درجهٔ ریسک گریزی فرزند (a) رابطه دارد. مسئله همسر مانند فرزندان است. فرض می شود که همسر با قطعیت تا سن a، زنده بمانند. شرط مرتبهٔ اول در سن a برای حداکثر کردن مطلوبیت مورد انتظار، همانند معادله (a)

- VK: مطلوبیت از سنین K تا T با فرض یک برنامه بهینهٔ مصرف؛
  - Y: درآمد همسر؛
    - R: نرخ تنزیل؛
- K_K ارزش فعلی موجودی سرمایهٔ همسر در صورت فوت شوهر در سن K

با پیروی از همان روند به کار گرفته شده برای تقاضای بیمهٔ عمر برای فرزند، تقاضای همسر به این صورت است:

⁶. Arrow Pratt

^{ً.} یعنی ارزش حال (فعلی) مبلغی که از بیمهٔ عمر دریافت میشود از آنچه بابت آن در طول عمر پرداخت شده کمتر نباشد.

$$(\neg lpi) f_i^* = max[(\frac{(\neg lpi)}{l(\neg pi)})^{\alpha} C_i^* - ki + \frac{B}{(\neg r)T - \gamma}]$$

$$())$$

که در آن * ارزش جریان مصرف همسر از سنین * تا * در صورتی است که شوهر تا زمان * زنده باشد. مجموع بیمههای صادره براساس عمر شوهر(به سادگی) برابر است با جمع خریدها توسط همسر و هریک از فرزندان با فرض اینکه همه اعضای خانواده ریسک گریزی نسبی همسان دارند و باتوجه به اینکه عامل محدود کنندهٔ غیرمنفی در داراییهای بیمهٔ زندگی یا به همه اعضای خانواده مربوط است یا به هیچ کدام مربوط نیست، می توانیم معادلات بالا را با هم ترکیب کنیم تا جمع داراییهای بیمهٔ زندگی خانواده را به دست آوریم:

$$(1-lpi) f_i^* = max \left[\frac{((1-lpi))}{l(1-lpi)} \right]^{1/\alpha} W-TC$$
 (17)

- F: ارزش اسمی تمام بیمههای صادره در ارتباط با عمر پدر خانواده؛
- TC: ارزش فعلى مصرف هريك از فرزندان از دوره جارى تا سن K با فرض اينكه زنده ميماند؛
  - W: ثروت خانوار بدون احتساب سهم ارث همسر (Lewis.1989).

معادلهٔ فوق یک تقاضای ذهنی است که محاسبات صریحی را که بسیاری از خانوارها هنگام خرید بیمههای عمر انجام میدهند، تشریح می کند. لذا نتیجه بحث را از معادلهٔ فوق این گونه بیان می کنیم که تقاضای بیمههای زندگی (عمر) با احتمال مرگومیر نانآور خانواده، ارزش فعلی مصرف خانواده و همچنین ریسک گریزی خانوارها، رابطهٔ مثبت و با ثروت خانواده و هزینه سربار رابطه منفی دارد.

برآورد مدل

در این مدل، تقاضای بیمه در ایران تابعی از درآمد سرانهٔ واقعی، نرخ پسانداز، نرخ تورم و نرخ باسوادی است. دورهٔ مورد مطالعه برای سالهای ۱۳۸۸–۱۳۵۸ درنظرگرفته شده و تقاضای بیمهٔ عمر با محاسبهٔ حقبیمهٔ دریافتی سرانهٔ واقعی بیمههای عمر سنجیده شده است. برای نرخ پسانداز از نسبت مجموع سرمایه گذاریهای ناخالص به GDP و برای نرخ تورم از شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری کشور (CPI) استفاده شده است.

$$LREV = \beta_{x}NI + \beta_{x}RS + \beta_{x}INF + \beta_{x}LITE + u_{t}$$
 (17)

- LREV: حق بيمة دريافتي سرانة واقعي بيمههاي عمر؛
  - NI: درآمد سرانهٔ واقعی؛
    - RS: نرخ پسانداز؛
      - INF: نرخ تورم؛
    - LITE: نرخ باسوادي.

فرضیههای تحقیق براساس تئوریهای اقتصادی عبارتاند از:

$$(\frac{\delta LREV}{\delta NI}>^{\bullet})$$
 . با افزایش درآمد سرانهٔ واقعی، تقاضای بیمه عمر افزایش می یابد. $(\frac{\delta LREV}{\delta INF}<^{\bullet})$. با افزایش نرخ تورم، تقاضای بیمهٔ عمر کاهش می یابد. $(\frac{\delta LREV}{\delta LITE}>^{\bullet})$. خرخ باسوادی افراد با تقاضای بیمهٔ عمر رابطهٔ مثبت دارد. $(\frac{\delta LREV}{\delta RS}<^{\bullet})$. خرخ پسانداز با تقاضای بیمهٔ عمر رابطهٔ مثبت دارد. $(\frac{\delta LREV}{\delta RS}<^{\bullet})$

متغیرهای مستقل استفاده شده در این تحقیق در مطالعات خارجی و ایرانی بسیاری مورد استفاده قرار گرفته است. متغیر درآمد در بسیاری از تحقیقات چون مهرآرا و رجبیان(۱۳۸۵)، کاردگر(۱۳۷۶)، عزیزی(۱۳۸۴) و جلالی لواسانی(۱۳۸۴) رابطهٔ مثبتی با تقاضای بیمهٔ عمر داشته است. رابطهٔ نرخ پس انداز با تقاضای بیمهٔ عمر عمدتاً مثبت بوده است. دلیل این امر این است که درآمد با پس انداز در تئوریهای اقتصادی رابطه ای مثبت داشته است. تورم در تحقیقات پژویان و پورپرتوی(۱۳۸۲)، کاردگر(۱۳۷۶) و جلالی لواسانی (۱۳۸۴)، تأثیر منفی بر تقاضای

ابراهیم عباسی و سمانه درخشیده

بیمه داشته است و در پژوهش عزیزی(۱۳۸۴) تأثیر مثبت داشته است. متغیر تحصیلات نیز عمدتاً در تحقیقات رابطهٔ مثبت داشته است همچون تحقیق پژویان و پورپرتوی (۱۳۸۲)، مهرآرا و رجبیان (۱۳۸۵)، کاردگر(۱۳۷۶).

برای بررسی مدل ابتدا به بررسی آزمون ایستایی با استفاده از دو آزمون دیکی- فولر [^] و دیکی- فولر تعمیم_یافته ^۹ میپردازیم. در جدول ۱ نتایج آزمون ریشهواحد دیکی- فولر تعمیمیافته نشان داده شده است:

جدول ١: نتايج آزمون ريشهواحد ديكي - فولر تعميميافته

4~ ":	سطح	آزمون سطح	آمارهٔ آزه	مککینون	مقاديربحراني	تعريف	** .1*
نتيجه	معنىدارى	با روند	بدون روند	با روند	بدونروند	تغريف	نام متغير
ناپایا	7.0	٠/۴١	T/• V	-٣/۵۶	-7/98	حقبیمه دریافتی سرانهٔ واقعی بیمههای عمر	LREV
ناپایا	7.0	•/• 1	- 1/• ۴	-٣/۵۶	-7/98	درآمد سرانهٔ واقعی	LNI
ناپایا	7.0	- ۲/۶۷	- ۲/۶۱	- Υ/Δ Υ	- 7/9 Y	نرخ پسانداز	RS
ناپایا	7.0	-7/98	٠/٠٣	- ٣/Δ Υ	-7/98	شاخص cpi	INF
ناپایا	7.0	- • / ۴ Y	- ۲/۲۴	- ٣/Δ Υ	-7/98	درصد باسوادی	LITE

مشاهده می شود که تمام متغیرها در سطح ناپایا می باشند. حال از متغیرها تفاضل مرتبه اول می گیریم تا مشخص شود که آیا این متغیرها با یکبار تفاضل گیری پایا خواهند شد یا خیر. تفاضل مرتبهٔ اول متغیرها به این صورت تعریف می شوند:

 $DLCPI_{t} = LCPI_{t} - LCPI_{(t-1)}$

 $DLNI_{t} = LNI_{t} - LNI_{(t-1)}$

 $DLITE_{t} = LITE_{t} - LITE_{(t-1)}$

 $DLREV_{t} = LREV_{t} - LREV_{(t-1)}$

 $DLRS_{t} = DLRS_{t} - LRS_{(t-1)}$

 $DLRS_t = LRS_t - LRS_{t-1}$

در جدول ۲ نتایج آزمون ریشهواحد دیکی- فولر تعمیمیافته برای تفاضل مرتبهٔ اول متغیرها نشان داده شده است:

جدول ۲: نتایج آزمون ریشهواحد دیکی- فولر تعمیمیافته «تفاضل مرتبه اول متغیرها»

".	سطح معنیداری	آمارة آزمون سطح	آمارهٔ آزه	مقادير بحرانى مككينون		: -	·- 1·
نتيجه		با روند	بدون روند	با روند	بدونروند	تعریف	نام متغير
پایا	7.0	-Δ/1Δ	- ۴ /۲ 1	- ٣/Δ Υ	-7/98	حقبيمهٔ دريافتي سرانهٔ واقعي بيمههاي عمر	LREV
پایا	7.Δ	- Υ /Δ λ	-4/14	- ٣/Δ Υ	-7/98	درآمد سرانهٔ واقعی	LNI
پایا	7.0	-4/29	-4/81	-٣/۵٨	- ۲/۹ Y	نرخ پسانداز	RS
پایا	7.0	-14/81	-4/44	- T/ Δ A	- 7/9 Y	شاخص cpi	INF
پایا	7.δ	-0/81	-4/48	-٣/Δ Y	-7/98	درصد با سوادی	LITE

در این جدول مشخص است که متغیرها با یکبار تفاضل گیری ساکن شدند. لذا بهطور خلاصه می توان مرتبهٔ انباشتگی متغیرها را بهصورت جدول ۳ خلاصه کرد:

9. Augmented Dickey-Fuller Test (ADF)

⁸. Dickey-Fuller Test (DF)

جدول ۳: مرتبه انباشتگی متغیرهای تحقیق

مرتبه انباشتگی	تعريف	نام متغير
I(1)	حقبيمة دريافتى سرانة واقعى بيمههاى عمر	LREV
<i>I</i> (١)	درآمد سرانهٔ واقعی	NI
<i>I</i> (١)	نرخ پسانداز	RS
I(1)	تورم انتظارى	INF
<i>I</i> (١)	درصد باسوادی	LITE

برای تعیین مرتبه باتوجه به حجم مشاهدات کمتر از ۱۰۰ از معیارهای آکائیک ٔ شوارتزٔ ٔ و حنان کوئین ^{۱۲} که حداقل وقفه را درنظرمی گیرند و مانع کاهش درجه آزادی میشوند، استفاده میشود.

جدول ۴: تعیین مرتبه VAR

HQ	SC	AIC	FPE	LR	LogL	Lag
۵/۳۱۱۴۵۳	۵/۴۷۳۳۶۳	۵/۲۳۷۶۲۲	•/•••1٣•	NA	-4.14884	•
-8/40221	-۵/۴۸۶۹۲۱	− ۶/۹・۱ ۳۶۵	V/1۴e-1•	۳۱۸/۸۵۱۹	180/0897	١
-8/801.8.	-4/11.04	-V/F۶٣T•T*	۴/۸۲e-۱۰*	41/14VD4*	184/7184	٢

باتوجه به خروجی نرمافزار، معیار شوارتز و وقفه یک استفاده می کنیم.

برای تعیین تعداد بردارهای همگرایی از آزمونهای اثر و حداکثر مقدار ویژه استفاده شده است. نتایج آزمون اثر و حداکثر مقادیر ویژه بهاین صورت است:

جدول ۵: آزمون اثر برای تعیین تعداد بردارهای همگرایی

Prob.**	Critical Value (∙/∙۵)	trace Statistic	Eigenvalue	Hypothesized No. of CE(s)
•/•••	٧٩/٣٤١٤۵	99/7•77	•/٧٧٣١•۴	None [*]
./. 417	۵۵/۲۴۵۷۸	۵۶/۱۹۳۲۲	·/۵۲۶۴۹٩	At most ۱*
٠/٠۵۶۵	7°0/• 1 • 9 •	74/0121V	•/478707	At most ۲
·/117Y	11/4641	۱۵/۷۵۶۸۸	٠/٣٨١۵١١	At most ۳
٠/١٧۶٩	٣/٨٤١٤۶۶	1/174.57	•/•۶•٩٢٩	At most ۴

جدول ۶: آزمون حداکثر مقادیر ویژه برای تعیین تعداد بردارهای همگرایی

Prob.**	Critical Value $(\cdot/\cdot \Delta)$	Max-Eigen Statistic	Eigenvalue	Hypothesized No. of CE(s)
1/0098	۳۷/۱۶۳۵۹	44/1484	٠/٧٧٣١٠۴	None [*]
٠/۴٢٠٩	W./X10.Y	T 1/8A • FD	٠/۵۲۶۴٩٩	At most ۱*
٠/٢٢۵٧	74/7 5 7 • 7	۱۸/۷۵۵۸۹	·/۴V۶۲۵V	At most ۲
•/1٣٨۴	17/14789	۱۳/۹۳۳۸۱	٠/٣٨١۵١١	At most ۳
·/1V۶9	٣/ ٨ ۴ ١ ۴۶۶	1/878.58	•/•۶•9۲9	At most ۴

¹⁰. Akaike Information Criterion (AIC)

¹¹. S Cheartz (SC)

^{12.} Hannan – Quinn (HQ)

باتوجه به جداول، مشاهده می شود که یک بردار همگرایی وجود دارد. بردار همگرایی به صورت جدول ۷ تعیین می شود.

جدول ۷: برآورد مدل Var

LITE	Срі	RS	LNI	LREV
٠/٠۶٩	- V /Δ Y	4/19	•/•٣٨	ضريب
•/1•	7/87	7/9Y	۲/۹۷	آماره t
			•/• ٩ ٧	R _γ

معنی داری در سطح اطمینان ۹۵٪ است.

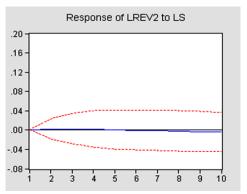
درنهایت مدل بهاین صورت تخمین می شود:

$$LREV = \cdot / \text{ TA } NI + \varepsilon / \text{ VA } RS - \text{ V / a} \text{ TCPi} + \cdot / \cdot \text{ TA } LITE + ut$$

$$(7/9Y) \qquad (7/9Y) \qquad (7/9Y) \qquad (\cdot / Y \cdot)$$

براساس نتایج حاصل از برآورد مدل مشاهده می شود که تمامی متغیرها غیر از درصد باسوادی از لحاظ آماری معنی دار بوده اند. همچنین نتایج تحقیق نشان می دهد که متغیر درآمد سرانه، تأثیر مثبت و معنی داری بر حقبیمهٔ دریافتی سرانهٔ واقعی بیمههای عمر دارد. یعنی با افزایش درآمد سرانه، حقبیمهٔ دریافتی نیز افزایش می یابد. باتوجه به اینکه این متغیر بهصورت لگاریتمی آورده شده است ضریب آن نشان دهندهٔ کشش متغیر وابسته نسبت به این متغیر است؛ بنابراین باید گفت که با افزایش ۱٪ در درآمد سرانه، تقاضای بیمهٔ عمر به اندازه ۱۸۳۸ افزایش می یابد. متغیر نرخ پس انداز با ضریب قابل توجهٔ ۴۷۹۹ نشان دهندهٔ این موضوع است که نرخ پس انداز تأثیر بسزایی بر افزایش مجموع حقبیمههای دریافتی شرکتهای بیمه دارد. یعنی وقتی افراد نرخ پس انداز بالاتری داشته باشند، تقاضای آنها برای خرید بیمهٔ عمر افزایش می یابد و به این ترتیب با افزایش ۱٪ در نرخ پس انداز، تقاضای بیمهٔ عمر به اندازه ۴/۷۹٪ افزایش می یابد. همچنین باتوجه به ضریب مثبت و معنی دار درصد باسوادی که مقدار ۴٬۷۶۹ را اختیار کرده است، می توان اظهار کرد که با افزایش نرخ باسوادی، حقبیمه دریافتی نیز افزایش خواهد یافت. باتوجه به ضریب این متغیر و مقایسهٔ آن با ضرایب متغیرهای دیگر آشکار است که تغییر نرخ باسوادی تاثیر اندکی بر حقبیمههای دریافتی دارد. بههمین ترتیب باتوجه به نتایج به دست آمده از مدل، نرخ تورم تأثیر منفی و معنی داری بر حقبیمههای دریافتی دارد و باتوجه به ضریب قابل ملاحظهٔ ۱۸۵۲ این متغیر تأثیرگذار ترین متغیر بر روی تقاضای بیمه است.

در گام بعدی، نمودارهای توابع واکنش آنی مورد بررسی قرار گرفتهاند. از آنجایی که تعبیر و تفسیر ضرایب تکی در مدلهای تخمینی VAR عالباً دشوار است، در عمل غالباً تابع عکسالعمل ۱۳ تخمین زده می شود. در سیستم IRF، VAR واکنش متغیر وابسته به شوکهای وارده بر جملات خطا را تعیین می کند. بنابراین به بررسی توابع واکنش آنی حقبیمهٔ دریافتی سرانه نسبت به هریک از متغیرهای مستقل پرداخته می شود.

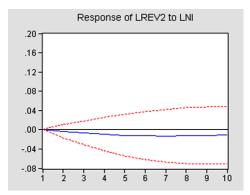

نمودار ۱: تابع واکنش آنی حق بیمهٔ دریافتی سرانههای بیمهٔ عمر نسبت به نرخ پس انداز

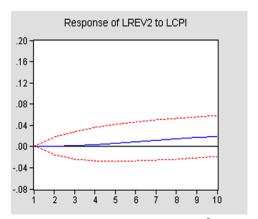
1

¹³. Impulse Response Function (IRF)

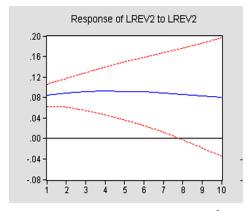
ابراهیم عباسی و سمانه درخشیده

نمودار ۲: تابع واکنش آنی حقبیمهٔ دریافتی سرانهٔ واقعی بیمههای عمر نسبت به درآمد

نمودار ۳: تابع واكنش آني حقبيمهٔ دريافتي سرانهٔ بيمههاي عمر نسبت به شاخص cpi

نمودار ۴: تابع واکنش آنی حقبیمهٔ دریافتی واقعی بیمههای عمر نسبت به حقبیمههای دریافتی

باتوجه به نتایج توابع واکنش آنی مشاهده می شود که واکنش متغیر وابستهٔ حق بیمهٔ سرانه نسبت به درآمد سرانه طی ۲ دوره ثابت بوده و پس از آن افزایش می یابد و نهایتاً بعد از دورهٔ نهم این افزایش به صفر می رسد. همچنین افزایش یکباره در متغیر نرخ پس انداز تا دورهٔ هفتم، تأثیری بر متغیر وابسته نداشته و بعد از دورهٔ هفتم مشاهده می شود که واکنش بسیار جزیی بوده و واکنش بلافاصله در دوره بعد از بین می رود. همان طور که ملاحظه می گردد، اثر نرخ تورم (شاخص cpi) تا دورهٔ سوم ثابت بوده و سپس با آهنگ منظمی شروع به افزایش می کند، از دوره نهم به بعد از میزان تأثیر آن پس از ۲۰ دوره تقریباً ازبین می رود.

نشریه علمی پژوهشنامه بیمه دوره ۱، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۱، شماره پیاپی ۲، ص ۹۷–۱۱۰

جمع بندی و پیشنهادها

باتوجه به مدل بهدستآمده مشاهده میشود که متغیر درآمد سرانه، تأثیر مثبت و معنیداری بر حقبیمههای دریافتی دارد و با افزایش درآمد سرانه و بهبود قدرت خرید مردم، حقبیمهٔ دریافتی نیز افزایش می یابد. این بدان مفهوم است که مردم به همراه بهبود اوضاع اقتصادی خود سهم بیشتری از درآمدهای خود را به بیمههای عمر اختصاص می دهند و به عبارت بهتر با افزایش درآمد، انگیزهٔ مردم برای تقاضای بیمه افزایش می یابد. باتوجه به اینکه این متغیر به صورت لگاریتمی برآورد شده است، ضریب آن نشان دهندهٔ کشش متغیر وابسته نسبت به این متغیر است. بنابراین می توان گفت که با افزایش ۱٪ درآمد، حق بیمههای دریافتی بیمههای عمر به اندازهٔ ۱۸۳۸٪ افزایش می یابد. باتوجه به ضریب مثبت و معنی دار درآمد سرانه، دلیلی برای رد فرضیه اول وجود ندارد و این فرضیه تأیید می گردد.

ضریب نرخ پسانداز نیز از لحاظ آماری معنی دار بوده و تأثیر مثبتی بر حقبیمه دارد یعنی با افزایش نرخ پسانداز، حقبیمهٔ دریافتی نیز افزایش می یابد. در واقع از آنجاکه نرخ پسانداز با در آمد رابطهٔ مثبت دارد، بنابراین نرخ پسانداز نیز که نشان دهندهٔ بالابودن در آمد و بهبود اوضاع اقتصادی است با سطح رفاه است. حقبیمه با در آمد، رابطهٔ مثبت دارد، بنابراین نرخ پسانداز نیز که نشان دهندهٔ بالابودن در آمد و بهبود اوضاع اقتصادی است با تقاضای بیمه رابطهٔ مثبت دارد. باتوجه به ضریب قابل توجه، مثبت و معنی دار نرخ پسانداز که برابر ۲۷۹ است، فرضیه مربوطه تأیید می گردد. ضریب تورم (شاخص cpi) منفی نشان می دهد که طی دورهٔ مورد بررسی، تورم بر حق بیمهٔ دریافتی تأثیر منفی دارد و با افزایش شاخص قیمت کالاهای مصرفی، انگیزهٔ مردم برای خرید بیمه های عمر کاهش می یابد. دلیل این امر را می توان اینگونه توضیح داد که با افزایش قیمت کالاهای مصرفی، انگیزهٔ مردم درحال حاضر کاهش می یابد و نیز افزایش قیمت موجب کاهش قدرت خرید و بی ارزش شدن پول آنها خواهد شد. بنابراین تمایل آنها برای پس انداز کاهش و در نتیجه تقاضایشان برای بیمه نیز کاهش خواهد یافت. بنابراین فرضیهٔ سوم، تأیید می گردد. باتوجه به ضریب بالای این متغیر می توان نتیجه گرفت که در بین متغیرهای مطالعه شده، بیمهٔ عمر نسبت به این متغیر حساسیت می گردد. باتوجه به ضریب بالای این متغیر می توان نتیجه گرفت که در بین متغیرهای مطالعه شده، بیمهٔ عمر نسبت به این متغیر حساسیت زیادی از خود نشان می دهد.

در نهایت باتوجه به ضریب مثبت و معنی دار درصد باسوادی که مقدار (۱٬۰۶۹) اختیار کرده است می توان اظهار کرد که با افزایش نرخ باسوادی، حقبیمهٔ دریافتی نیز افزایش خواهد یافت. همچنین درصد باسوادی از لحاظ آماری تأثیر معنی داری بر متغیر وابسته ندارد. بنابراین فرضیه چهارم رد خواهد شد.

منابع و ماخذ

ابریشمی، ح. مهرآرا، م.، (۱۳۸۱). اقتصادسنجی کاربردی (رویکردهای نوین)، انتشارات دانشگاه تهران.

افتخاری، م، (۱۳۸۵). بررسی اقتصادی نقش سرمایه گذاری ذخایر ریاضی بیمههای زندگی در فعالیتهای مالی و پروژههای عمرانی در ایران. فصلنامه صنعت بیمه، ش۸۱.

اولر، ژ.ل.، (۱۳۷۲). بیمه عمر و سایر بیمههای اشخاص. ترجمه جانعلی محمود صالحی، تهران: بیمه مرکزی ج.ا.ا.

باقری گیگل، الف، (۱۳۸۴). بررسی عوامل مؤثر بر فروش بیمههای عمر با تأکید بر تجربه سایر کشورها و علل موفقیت بیمهگران استان خراسان (مطالعه موردی شهر مشهد). فصلنامه صنعت بیمه، ش ۷۸.

پاسبان، ف.، (۱۳۸۰). مطالعهٔ تطبیقی نقش بیمه های زندگی در پسانداز ملی در کشورهای مختلف و مقایسه آن با ایران. فصلنامه صنعت بیمه، ش۶۴.

پاسبان، ف. عزیزی، ف،، (۱۳۷۶). رابطه بین بیمهٔ زندگی و رشد اقتصادی کشور. فصلنامه صنعت بیمه، ش ۴۷.

پژویان، ج. پورپرتوی، م.ط.، (۱۳۸۲). تخمین تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پیشبینی آن. فصلنامه صنعت بیمه، ش ۶۹.

تاجدار، ر.، (۱۳۷۵). بررسی علل عدمرشد بیمهٔ عمر در ایران. پایاننامه کارشناسی|رشد، مدیریت بازرگانی، دانشگاه تهران.

جعفرزاده، ع.، (۱۳۷۶). بررسی آثار تورم بر بیمه زندگی. فصلنامه صنعت بیمه، ش ۴۷.

جلالی لواسانی، الف، (۱۳۸۴). بررسی تأثیر متغیرهای کلان اقتصادی بر تقاضای بیمههای اشخاص. فصلنامه صنعت بیمه، ش ۸۸. خرمی، ف، (۱۳۷۶). عوامل مؤثر بر رشد بیمههای زندگی. فصلنامه صنعت بیمه، ش ۴۷.

خواجهای، س.، (۱۳۷۶). نگرش سیستمی به توسعهنیافتگی بیمههای زندگی در ایران. فصلنامه صنعت بیمه، ش ۴۷.

رجبیان، م.، (۱۳۸۴). تقاضا برای بیمهٔ عمر در ایران و کشورهای صادرکنندهٔ نفت. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد تهران. شاکرین، ژ.، (۱۳۷۰). گسترش بیمهٔ عمر در کشورهای درحال توسعه با تورم بالا. فصلنامه صنعت بیمه، ش ۲۲.

صمیمی، ج. کاردگر، الف، (۱۳۸۵). آیا توسعهٔ بیمه، رشد اقتصادی را حمایت میکند؟. فصلنامه پژوهشهای اقتصادی، ش ۲.

عزیزی، ف.، (۱۳۸۴). رابطه میان متغیرهای کلان اقتصادی و تقاضا برای بیمه عمر در ایران، مجله اقتصادی، ش ۴۹.

قره باغیان، م.، (۱۳۷۶). نقش بیمه های زندگی و رفاه اجتماعی در توسعهٔ اقتصادی. فصلنامه صنعت بیمه، ش۴۷.

کاردگر، الف، (۱۳۷۶). تعیین عوامل مؤثر بر بیمههای زندگی در صنعت بیمه ایران. پژوهشنامه بیمه، ش۴۸.

کاردگر، الف.، (۱۳۸۶). توسعه بیمه و رشد اقتصادی در ایران. رساله دکتری، دانشگاه مازندران، دانشکده علوم اقتصادی و اداری.

کدخدایی، ح.، (۱۳۷۶). مشکلات ساختاری توسعه بیمههای زندگی. فصلنامه صنعت بیمه، ش۴۷.

گجراتی، د.، (۱۳۸۷). مبانی اقتصادسنجی، ترجمه حمید ابریشمی، تهران: دانشگاه تهران.

مک کنا، س.ج، (۱۳۷۲). اقتصاد عدم اطمینان. ترجمه سعید مقاری و عبدالرضا فهیمی، تهران: انتشارات مهر.

مهدوی، غ.، (۱۳۸۵). بررسی تطبیقی بیمههای خرد در کشورهای پیشگام و توصیههای راهبردی برای ایران. سیزدهمین سمینار بیمه و توسعه، بیمه مرکزی ج.ا.ا.

مهدوی، غ.، (۱۳۸۷). راهکارهایی برای توسعهٔ بیمهٔ عمر کشور. چهاردهمین کنفرانس بیمه و توسعه، بیمه مرکزی ج.ا.ا.

مهدوی، غ.، (۱۳۸۸) الف. بررسی عوامل کمی و کیفی مؤثر بر تقاضای بیمهٔ عمر و راهکارهای توسعه و گسترش نفوذ آن در صنعت بیمه کشور. پژوهشکده بیمه، طرح پژوهشی، بهمن (۱۳۸۸).

مهدوی، غ،، (۱۳۸۸) ب. تقاضای بیمهٔ عمر تصادفی: کاربردی از اقتصاد در شرایط عدم اطمینان. مجله تحقیقات اقتصادی، دانشکده اقتصاد تهان، ش.۸۸.

مهرآرا، م. رجبیان، م.الف.، (۱۳۸۵). تقاضا برای بیمهٔ عمر در ایران و کشورهای صادرکننده نفت. تحقیقات اقتصادی دانشگاه تهران، ش ۷۴. میرزایی، ح، (۱۳۷۶). بررسی ویژگیهای اقتصادی و شخصیتی بیمه گذاران بیمهٔ عمر در ایران. پایاننامه کارشناسی ارشد، رشته مدیریت بازرگانی (گرایش بیمه)، دانشگاه تهران.

نصیری یار، م.، (۱۳۷۷). راهکارهای ارتقای فرهنگ بیمه در خانوادهها. فصلنامه صنعت بیمه، ش۵۱. همتی، ن.، (۱۳۷۶). بیمههای زندگی و توسعهٔ اقتصادی. فصلنامه صنعت بیمه، ش۴۷.

Alpha, C.C., (1992). Elements of dynamic optimization, McGraw-hill, Inc.USA.

Anderson, D.R.; Nevin, J.R., (1975). Determinants of young married life insurance purchasing behavior: an empirical investigation, The Journal of Risk and Insurance, 42(3), pp.375-87.

Babbel, D.F., (1985). The price elasticity of demand for whole life insurance. The Journal of Finance, 40(1), pp. 225-39.

Babbel, D.F.; Ohtsuka, E., (1989). Aspects of optimal multi-period life insurance. The Journal of Risk and Insurance, 56, pp.460-81.

Lewis F.D., (1989). Dependents and the demand for life insurance, American Review, 79, pp. 452-555. OECD., (1999). Main Economic Indicators, January.

World Bank., (2007), World Development Indicators.

Yaari, M., (1965). Uncertain lifetime, life insurance and the theory of the consumer. Review of Economic Studies, 32, pp. 137-50.